

Què diu l'Esquerra de Benimix de la immigració?

Pel que fa a la immigració, els partits de Dreta estan unificant el seu programa. En una paraula: volen «estrangeritzar» les persones immigrades. Les presenten com a individus estranys a allò nostre, per la qual cosa no mereixen els beneficis d'estar entre nosaltres; cal posar-hi barreres, donar igual si són canones, concertines, fustigació, papers o exàmens culturals.

Els partits d'Esquerra observen preocupats que els seus arguments a favor de la presència de persones immigrades no són efectius, perquè es multiplica la gent que respon al CIS que la immigració és un problema (6,5 % baròmetre d'octubre 2015; 20,5 % baròmetre d'octubre de 2025). Els partits d'Esquerra afirmen que són un factor de la bona situació econòmica; però els repliquen que què passarà quan la situació empitjore. Afirmen que les persones migren per necessitat i som un país solidari; els repliquen que per què han de vindre precisament ací. Aleshores, l'Esquerra cau en la temptació de donar unes mans de pintura de Dretes al seu programa migratori. Què fer?

Observem la situació a escala local. Pensem en Benimix. Aquest topònim és fictici i fou inventat pel pintor Antonio Fillol; com també ho fou Benifotem, el poble de la pel·lícula i la sèrie dirigides per Toni Canet. Parlaré de Benimix, encara que les dades van referides a un poble real, que no cal identificar.

Benimix té ara poc més de 30.000 habitants. Les dades dels darrers cinc anys diuen que el creixement vegetatiu és negatiu

Si no es fan aquestes construccions o no n'hi ha dotacions de personal i recursos materials, sabem el que esdevindrà: lloguers més cars, llistes d'espera més llargues

ÁGORA

FRANCESC J. HERNÁNDEZ

(moren més persones que naixen); això és preocupant, perquè la taxa de dependència (població que no està en edat laboral respecte del total) està al voltant del 50 %. O hi ha aflluència migratòria o hi haurà més envelliment i dependència. Però tenim sort, perquè l'Institut Nacional d'Estadística preveu que la població valenciana creixerà, fonamentalment a causa del balanç migratori. Si projectem les estimacions de l'INE, sabem que l'any 2039 Benimix tindrà un 13,3 % més d'habitants. Probablement seran més, si considerem la ubicació i l'estructura econòmica del poble o l'augment de conflictes en molts països. Certament, els dos fenòmens més importants que ha d'encarar la política de Benimix als pròxims anys són les eventuais catàstrofes per l'escalfament global i l'augment demogràfic, amb la diferència que el segon no es percep tan clarament com una inundació sobtada. Què hi passarà amb l'habitatge, la sanitat o l'educació?

Benimix té ara 14.000 habitatges residencials. En necessitarà 1.500 més. En l'última dècada, l'hospital de referència de Benimix ha aconseguit encabir 40 llits més i s'acosta als 400. Però l'augment demogràfic exigirà, com a poc, uns 52 més, sense comptar-hi l'increment per als pacients crònics; en total, uns 100 llits de més, el que ja fa pensar en un hospital nou. A més, caldrà ampliar la xarxa de Centres d'Atenció Primària i d'altres

instal·lacions sanitàries. En educació, Benimix té ara uns 205 unitats educatives. L'any 2039, amb l'augment de població, Benimix necessitarà una escola pública més (fins i tot més gran que la mitjana dels centres actuals), mig institut més i, si es mantinguera la distribució d'alumnat entre centres públics i privats, hi caldrà afegir mig centre educatiu privat més. Costa anys poder obrir una escola o un centre de salut nous. Els demanen les autoritats de Benimix? Per ara no. Potser saben que el govern té l'excusa de la reconstrucció per la dana... El temps passa.

Si no es fan aquestes construccions o no n'hi ha dotacions de personal i recursos materials, sabem el que esdevindrà: lloguers més cars, llistes d'espera més llargues, més barracons... I aleshores la població considerarà encara més la immigració com un problema i serà més favorable al programa de la Dreta i l'Extrema Dreta per «estrangeritzar» les persones immigrades. És més senzill culpar els nousvinguts. Però també augmentarà l'especulació amb l'habitatge i les empreses de sanitat o educació veuran créixer la seua demanda i els seus beneficis. De retruc, la idea —pròpia de l'Esquerra— dels serveis públics de qualitat com a factor d'igualtat quedarà erosionada en l'electorat de Benimix. L'Esquerra de Benimix ha de fer números i, quan parles d'immigració, les paraules han de ser: «habitatges», «hospital», «escoles». La xenofòbia de demà s'atura avui. ■

Francesc J. Hernández és professor jubilat del Departament de Sociologia i Antropologia Social

Si no es fan aquestes construccions o no n'hi ha dotacions de personal i recursos, els lloguers seran més cars i hi haurà llistes d'espera

Hoy se conmemora el Día Mundial de la Infancia, aniversario de la Declaración Universal (1959) y la posterior proclamación de la Convención de los Derechos de este grupo de edad (1989).

Se hace difícil celebrarlo cuando estos están siendo atropellados por todas partes y cuando el número de crímenes contra este colectivo crece de año en año sin que haya una respuesta internacional eficaz, capaz de poner fin a estas situaciones. En los últimos tiempos, la mayor parte de los ataques a esta convención y, por tanto, a la infancia, ha tenido lugar en los territorios palestinos ocupados, pero no se puede olvidar lo que ocurre diariamente en todos los territorios en guerra o la desgracia de aquellos que tienen que dejar su tierra para intentar salir de la miseria y el hambre.

Seguramente, respetar los derechos de la infancia implica cambiar el mundo y, aunque queda lejos de nuestras posibilidades hacerlo, podemos intentar mejorar cada día su aplicación en nuestra proximidad sabiendo que la infancia es el futuro de la humanidad y que su propio interés por el cumplimiento de

251120 Mi día, mis derechos

TRIBUNA ABIERTA

RAFAEL FERNÁNDEZ-DELGADO

estos principios es la garantía de un cambio de dinámica en la sociedad. Una parte importante de este objetivo es que los sujetos naturales de los derechos sean conocedores de estos y, por tanto, puedan reclamar su vigencia y proceder a aplicarlos ellos mismos. Es evidente que la sociedad adulta debe tener siempre presente el interés superior del niño, la no discriminación, el derecho a la vida, supervivencia y desarrollo y la obligación de escucharlos, y la infancia debe rodear su entorno de estas características: la no exclusión por discapacidad, origen, género o condición social y el derecho a que su opinión sea tenida en cuenta.

A la sociedad adulta nos corresponde educar a la infancia en la distinción entre deseos y derechos y en el reconocimiento de que la aplicación de estos conlleva la asunción de responsabilidades y el respeto a las diferencias.

Però la sociedad adulta también debe ser consciente del derecho de la infancia a que sus opiniones sean tenidas en cuenta y debe arbitrar los mecanismos para que este derecho se pueda cumplir.

En pocos ámbitos se admite que la opinión de los menores, teniendo en cuenta su edad y madurez, puede tener el mismo valor que la de los mayores y que los acuerdos para deci-

siones deben ser discutidos y no impuestos.

En muy pocas circunstancias importantes se concede este derecho a la población de niños, niñas y adolescentes y, sin embargo, su voz debe ser escuchada por familias, jueces, maestros, funcionarios, médicos y, en general, por todos aquellos que deben tomar medidas que les afecten y estas decisiones deben ser razonadas en función de la edad y la formación y, siempre, tratar de llegar a un acuerdo que permita satisfacer el interés superior del niño.

Dar a conocer a la población infantil cuáles son sus derechos según la Convención Internacional forma parte de las necesidades educativas que las familias y los colegios deben cumplir. Aplicar estos derechos a todas las decisiones que conciernen a la infancia es un deber de toda la sociedad. La Fundación por la Justicia, que tiene como objetivo fundamental la defensa de los derechos humanos, incluye ese propósito en todos sus proyectos. ■

Rafael Fernández pertenece a la Fundación por la Justicia

Este diario respeta en todo momento la libertad de expresión de sus colaboradores. Por eso sus artículos reflejan únicamente ideas personales. La opinión del periódico solamente se manifiesta en sus artículos editoriales. **Controlado por OJD.** Miembro de la Asociación de Editores de Diarios Españoles.

RELACIONES INSTITUCIONALES

Directora: Silvia Tomás

LEVANTE TV

Director: Juanma Romero. Edificio Levante-EMV C/ Trainers, 7. 46014 València. Levante TV: 963 992 600. produccion@levantetv.es

REDACCIÓN, ADMINISTRACIÓN, DISTRIBUCIÓN Y PUBLICIDAD

Trainers 7. 46014 València. 963 992 200. levante.rdc@epi.es
Publicidad: 963 992 242. Fax: 963 992 276. levante.publicidad@epi.es
Suscripciones: 963 992 360. suscriptor@levante-emv.com
www.levante-emv.com